

Sygn. VUa 24/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Leżańska

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku J. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o odszkodowanie z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu

na skutek apelacji wnioskodawczyni J. P. (1) od wyroku Sądu Rejonowego

w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 15 marca 2013r. sygn. IV U 7/12

1. oddala apelację,

2. zasądza od wnioskodawczyni J. P. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sygn. akt V Ua 24/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt IVU 7/12 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie J. P. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 2 grudnia 2011r. odmawiającej odszkodowania z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu z tytułu choroby zawodowej.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny wT. decyzją nr (...) z dnia 20.VI.2005r. stwierdził u J. P. (1) chorobę zawodową - przewlekłe zatrucie dwusiarczkiem węgla.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w 2008r. przyznał wnioskodawczyni odszkodowanie za 20% uszczerbek na zdrowiu.

U J. P. (1) obecny stan zdrowia skutkuje 30% uszczerbkiem na zdrowiu. Wnioskodawczyni cierpi na zespół psychoorganiczny otępienny i zawroty głowy, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa z okresowym zespołem korzeniowym.

J. P. cierpi na głębokie zaburzenia poznawcze w postaci znacznego osłabienia procesów pamięciowych, koncentracji uwagi, rozeznania co do aktualnych wydarzeń i nabytych doświadczeń. Wnioskodawczyni doświadcza halucynacji i urojeń, ma pogorszoną umiejętność przemieszczania się, występują u niej stany lękowe. Są to zaburzenia organiczne w ośrodkowym układzie nerwowym i mają postać zmian otępiennych.

U (...) występują również choroby somatyczne: niewydolność tętnicy podstawnej mózgu, miażdżycy tętnic mózgowych i szyjnych, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Jednak te choroby nie pozostają w związku z pracą wnioskodawczyni w narażeniu na dwusiarczek węgla.

Zmiany otępienne u wnioskodawczyni są wynikiem zarówno przewlekłego zatrucia dwusiarczkiem węgla, jak i zmian w OUN związanymi z wiekiem, głównie z miażdżycą tętnic .

Sąd Rejonowy stwierdził, że zarówno Uniwersytet Medyczny, jak i biegli lekarze neurologzy i psychiatry wzięli aktualny stan zdrowia J. P. z przebyłym przewlekłym zatruciem dwusiarczkiem węgla, jak i ze zmianami związanymi z wiekiem wnioskodawczyni. Dlatego określili uszczerbek na zdrowiu na 30%, jednak z tych wszystkich powodów.

W ocenie Sądu Rejonowego nie było podstaw do przyjęcia, że stan zdrowia wnioskodawczyni uległ pogorszeniu tylko i wyłącznie z powodu choroby zawodowej. Wnioskodawczyni, jak to wskazał Sąd Rejonowy, jest osobą w starszym wieku, cierpi na różne schorzenia, w tym charakterystyczne dla wieku, takie jak zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa czy miażdżycę tętnic.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy nie mógł przyjąć, że uszczerbek na zdrowiu będący wynikiem choroby zawodowej uległ zwiększeniu i tym samym decyzję ZUS odmawiającą J. P. odszkodowania z tego tytułu uznał za prawidłową.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją pełnomocnik wnioskodawczyni, zarzucając mu :

a) naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 12 ust.2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 167, poz. 1322) poprzez wadliwe ustalenie, iż zwiększony 30% uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczyni nie jest następstwem choroby zawodowej i nie uprawnia do zwiększenia jednorazowego odszkodowania,

b) naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233§1 k.p.c. przez przyjęcie -wbrew zgromadzonemu materiałowi dowodowemu, że wnioskodawczyni nie spełniła warunku pogorszenia stanu zdrowia z powodu choroby zawodowej, podczas gdy z opinii lekarzy biegłych oraz (...) w Ł. wynika, że zmiany otępienne są spowodowane przewlekłym zatruciem dwusiarczkiem węgla.

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania i rozstrzygnięcie zgodnie z żądaniem wnioskodawczyni ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. oraz o zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 września 2014 roku pełnomocnik wnioskodawczyni popierał apelację oraz wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzy krotnej stawki minimalnej.

Pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dodatkowo ustalił:

Stwierdzony u J. P. (1) 30% uszczerbek na zdrowiu spowodowany jest zmianami otępiennymi, które są następstwem dwu istotnych przyczyn: choroby zawodowej wywołanej przewlekłym zatruciem dwusiarczkiem węgla oraz samoistnymi zmianami chorobowymi. Nie jest możliwym jakiegokolwiek dokładniejsze wskazanie, która z nich w jakiej części przyczyniła się do obecnego stanu wnioskodawczynie.

(dowód: opinia uzupełniająca (...) w Ł. – k. 192-201 akt)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne. Ustalenie te - po ich uzupełnieniu w postępowaniu apelacyjnym - są wystarczające do merytorycznego rozpoznania apelacji.

Rozstrzygnięcie Sąd I instancji jest trafne i znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści prawidłowo zastosowanego art. 12 ustęp 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 167, poz. 1322).

Wbrew zarzutom apelacji Sąd meriti dokonał swobodnej oceny materiału dowodowego nie przekraczając granic z art. 233§1 k.p.c. Granice swobodnej oceny dowodów może naruszać tylko dowolna ocena zebranego materiału dowodowego, brak wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów lub ich ocena sprzeczna z zasadami logicznego powiązania wniosków z ustalonym stanem faktycznym lub doświadczeniem życiowym (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2001r. II UKN 423/00), a z taką sytuacją nie mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie.

Nie ma racji pełnomocnik skarżącej twierdząc, iż Sąd Rejonowy przyjął, że wnioskodawczynie nie spełniła warunku pogorszenia stanu zdrowia z powodu choroby zawodowej. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że nastąpiło pogorszenie zdrowia powódki. Nie mniej przyczyną tego stanu rzeczy nie była wyłącznie choroba zawodowa ale także choroba samoistna. Takie stanowisko jest zgodne z przeprowadzonymi dowodami w postaci opinii biegłego psychiatry J. B. oraz opinią (...) (...) w Ł.. Biegły J. B. przyjął u wnioskodawczynie 30% uszczerbek na zdrowiu podkreślając jednak, że na ten stopień uszczerbku na zdrowiu nakładają się poza chorobą zawodową także inne czynniki. Biegły psychiatra B. J. zaznaczył, że tymi innymi czynnikami, które pogarszają sprawność intelektualną wnioskodawczynie jest naturalny proces starzenia się organizmu (wnioskodawczynie ma 75 lat) i zmiany miażdżycowe w naczyniach. Potwierdza to opinia (...) (...) w Ł. stwierdzająca, że rozpoznane u wnioskodawczynie zmiany otępienne znacznego stopnia skutkujące 30% uszczerbkiem na zdrowiu są spowodowane zarówno przebytem przed laty przewlekłym zatruciem dwusiarczkiem węgla jak i zmianami w OUN związanymi z wiekiem, głównie z miażdżycą tętnic. Jednocześnie (...) w Ł. podniósł, że nie da się określić w jakiej części stwierdzony uszczerbek jest spowodowany chorobą zawodową, a w jakim stopniu samoistnymi zmianami chorobowymi. Swoje stanowisko Zakład podtrzymał w opinii uzupełniającej dopuszczonej już na etapie postępowania apelacyjnego. Jednocześnie podniósł, że zarówno choroba zawodowa (przewlekłe zatrucie dwusiarczkiem węgla) jak i samoistne zmiany chorobowe są tak samo istotną przyczyną występującego aktualnie u wnioskodawczynie 30% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego zmianami otępiennymi. Zaznaczono, że nie jest możliwym jakiegokolwiek dokładniejsze wskazanie, która z tych dwóch istotnych przyczyn w jakiej części przyczyniła się do obecnego stanu wnioskodawczynie.

Wbrew zatem wywodom apelacji pogorszenie stanu zdrowia wnioskodawczynie o 10 punktów procentowych nie jest spowodowane wyłącznie chorobą zawodową, ale także chorobami samoistnymi.

Natomiast w myśl art. 12 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 167, poz. 1322) jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie,

jeżeli skutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu **będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej**, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu **co najmniej o 10 punktów procentowych**.

Z treści art. 12 ustęp 2 cyt. wyżej ustawy wynika zatem, że **pogorszenie stanu zdrowia** skutkujące zwiększeniem stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, aby uprawniało do zwiększenia jednorazowego odszkodowania, musi być **następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej** - innymi słowy - zdarzenia, w następstwie którego pierwotnie powstało prawo do jednorazowego odszkodowania. A nadto nie może być to jakiegokolwiek pogorszenie stanu zdrowia, ale pogorszenie skutkujące zwiększeniem uszczerbku na zdrowiu o minimum 10%.

U wnioskodawczyni wprawdzie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia o wymagane 10 punktów procentowych (poprzedni uszczerbek wynosił 20%), ale jest ono następstwem nie tylko choroby zawodowej – jak tego wymaga art. 12 ust 2 ustawy- ale także choroby samoistnej. Jest to równoznaczne z tym, że choroba zawodowa nie spowodowała pogorszenia stanu zdrowia o wymagane 10 punktów procentowych. Do zwiększenia uszczerbku na zdrowiu w takim samym stopniu jak choroba zawodowa przyczyniły się bowiem schorzenia samoistne. Wyklucza to możliwość zwiększenia jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w następstwie choroby zawodowej. Choroba zawodowa rozpatrywana odrębnie nie była skutkiem zwiększenia uszczerbku na zdrowiu o minimum 10%.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił jako bezzasadną.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.